

Bisbat Lleida

6

Suggeriments en ordre a la Pastoral del Baptisme

Resum de l'estudi realitzat pel
Consell Presbiteral durant el curs 2002-2003

0. Introducció

0.1. El perquè d'aquestes orientacions

0.1.1. El Consell Presbiteral, en la seva reunió del 2 i 3 de setembre de 2002, a Vilaller, va assumir com a acció pròpia a realitzar l'acció 8.11 del Pla de Pastoral Diocesà: "*Estudiar a nivell del Consell de Presbiteri el 'Directori dels Sagraments de la Iniciació' dels Bisbes de la Tarraconense, tenint en compte sobretot la vessant dels Allunyats de la fe*". Concretament, per aquest curs 2002-2003, primer any del PdP 2002-2005, va escollir l'estudi del Sagrament del Baptisme.

0.1.2. Fruit de l'estudi esmentat són aquestes orientacions que el Consell Presbiteral ofereix a tots els mossens del bisbat de Lleida, i lògicament a tots els agents de pastoral, com una petita contribució per tal de fer més viva, més participativa i més eficaç la celebració del sagrament del Baptisme, amb la mirada posada especialment en tot el que fa referència al post-baptisme

0.2. Què pretenen aquestes orientacions

0.2.1. El document de referència serà el Directori de Pastoral Sacramental, promulgat pels Bisbes de Catalunya amb decret del 27 d'abril de 2000.

0.2.2. No es pretén fer una normativa nova, afegida o diferent del Codi de Dret Canònic, ni de l'esmentat Directori, ni tampoc de les Orientacions Pastorals que al nostre bisbat es van publicar l'any 1989. Tots aquests documents esmentats són plenament vàlids i ens pot ajudar molt repassar-los i estudiar-los. El que presentem aquí en pot ser un complement.

0.2.3. Es pretén *remarc*ar alguns aspectes dels anteriors per apropar-nos-els, per recordar-los; en algun cas, per concretar-los. Vol, sobretot, insistir en *les actituds* que ens cal assumir, els preveres i els membres de la comunitat parroquial més directament im-

plicats, en tot el que fa referència al sagrament del Baptisme, i en especial a la pastoral post-baptismal.

0.2.4. Aquestes deliberacions del Consell Presbiteral han estat contrastades, corregides, millorades a les reunions arxiprestals de preveres, i a molts consells pastorals parroquials i arxiprestals del Bisbat. També el Consell Pastoral Diocesà va estar informat i va poder col·laborar-hi. Ara ja s'ofereix a totes les instàncies del Bisbat i a tots els diocesans, com un instrument –sempre millorable– que ens pot servir per treure'n més profit, personal i pastoralment, d'aquest sagrament –el Baptisme– que fonamenta tota la nostra vida cristiana i la de l'Església i l'ha de conformar plenament.

0.3. Els destinataris.

Pel que s'ha dit anteriorment, és clar que aquestes orientacions s'adrecen a tota l'Església de Lleida; de forma particular als rectors i col·laboradors de les parròquies, sacerdots i laics, per tal d'anar fent més harmonitzada l'acció de tots els agents de pastoral en el que fa referència al Baptisme.

0.4. Forma de presentació

Ha semblat oportú presentar les orientacions de la mateixa manera que van sorgir: com a experiències i reflexions d'uns i altres. Simplement hem intentat agrupar i no repetir innecessàriament.

0.5. Autoritat d'aquestes orientacions

El nostre Sr. Bisbe, Francesc Ciuraneta, les ha assumides i vol que siguin tingudes en compte en tot el que fa referència a la pastoral baptismal. Per altra banda, en aspectes concrets i opinables, és sempre bona una certa unitat de criteris i formes de fer entre parròquies del mateix arxiprestat o veïnes. No obstant, la prudència i el respecte d'uns i altres farà que els fidels vegin un mateix esperit de fidelitat i de servei en formes de fer que lògicament poden ser un xic diferents, com diferents som les persones.

1. Preparació del Baptisme

- 1.1. Motivacions en demanar el baptisme.** Hem de tenir en compte les **situacions complexes**, respecte a la religió i a l'Església, en què es troben els pares que demanen el baptisme per als seus fills. És un repte que posa a prova simultàniament la capacitat d'acolliment i comprensió del prevere i de la comunitat parroquial i també la valoració de la profunditat i exigències del sagrament que se'ns demana. Només l'amor al sagrament de l'Església i la caritat pastoral podran assenyalar el camí més adient en cada situació. Hom parla, fins i tot, d'un percentatge del 20% de pares en "situacions especials".

Per altra banda, cal distingir entre el que significa el baptisme per als qui el demanen i per nosaltres. Per a molts pares i padrins, ni que no siguin massa practicants, és un ritu necessari en la seva experiència humana-religiosa, com una vinculació del seu infant amb Déu. Cal que valorem positivament la seva petició i ens esforcem per fer sorgir una fe més profunda i eclesial del sagrament. En la mateixa línia es constata que en ocasions la dimensió de **festa social** preval sobre el sentit religiós del baptisme. Ho hem de tenir en compte. Més que per fer-nos-en problema, per ajudar a reorientar els motius d'un acte, el Baptisme, que és realment una gran festa.

- 1.2.** Cal sembrar en l'ambient de les nostres parròquies que els pares i padrins han de rebre una **certa preparació** per al Baptisme. Això contribuirà a que, poc a poc, ho demanin amb temps suficient, com ho fan amb altres sagraments (comunió, confirmació, matrimoni...) Al llarg de tot aquest any, en diverses ocasions s'ha expressat que caldria donar a la preparació del baptisme (no es parla de temps ni altres peculiaritats específiques) la mateixa importància que donem –i està assumida per tots- a la de la Primera Comunió. ⁽¹⁾
- 1.3.** Convindria establir un mínim de **dues trobades –millor tres-** amb els pares (i padrins) En alguns ambients (no sempre és fàcil), una trobada podria ser a la casa de la família: dona ocasió a felicitar, a conèixer, a obrir camí. Una altra o altres poden tenir-se a la parròquia, en particu-

lar o en grup de famílies que han de batejar. En aquesta reunió és convenient que *hi participin alguns membres de la comunitat parroquial*. Una tercera podria consistir en la preparació de la cerimònia, explicació dels signes, preparar-ne la participació activa...El lliurament, en la primera trobada, d'algun material catequètic a propòsit, pot ser un forma molt fàcil de preparar-ne una segona. Les circumstàncies, tant diferents, de cada família, aconsellaran el que més convingui, al bon criteri del responsable. No hi ha dubte que la bona acollida que rebin els pares en aquestes trobades els predisposa a la **catequesi post-baptismal** i a tota l'acció pastoral que la parròquia pugui oferir-los.

- 1.4.** Especialment si es tracta d'una trobada amb diverses famílies, es podria introduir alguna pregària o una lectura, un cant..., que preparés l'aspecte " **celebratiu** " del sagrament que demanen.
- 1.5.** Indicàvem la conveniència de que participin en la preparació **alguns membres de la comunitat parroquial** . És especialment important cara a les actuacions que puguin fer-se a la parròquia respecte al **post-baptisme** . Fins i tot, a les parròquies més grans, un diumenge abans de la celebració del sagrament, a la Celebració de l'Eucaristia, podrien els pares fer la **petició solemne del Baptisme** per als seus fills. Pot ajudar a sensibilitzar la comunitat i els pares de la importància i responsabilitat de la preparació del sagrament i del seu ulterior desenvolupament.

En tot el que fa referència a la preparació del baptisme, es demana que les **Delegacions de Catequesi i Litúrgia** ofereixin a totes les parròquies alguns materials adients.

1.6. Lloc de la celebració del baptisme. (DPS 56-58)

- 1.6.1.** En ser el baptisme el sagrament que incorpora a l'Església, la seva celebració, per norma general, es farà al temple parroquial on es reuneix la comunitat cristiana que representa i forma part de l'Església universal. Això, que és norma de l'Església, afavoreix especialment que es pugui fer un **seguiment post-baptismal** , que és sempre el més important.

1.6.2. Això no obstant, per raons diverses, alguns pares volen batejar els seus fills a altres parròquies (on viuen familiars, on s'han casat, on habitualment participen en l'Eucaristia, etc...). Aquesta circumstància es dóna especialment, no exclusivament, a la ciutat. No sembla oportú fer-ne un greu problema. Però sí caldria establir una comunicació i acord entre els diversos rectors interessats. Per una banda, pel rector de la parròquia del baptisme seria una mena de vist-i-plau.. I el rector propi tindria ocasió de conèixer la família i el nen i podria així incorporar-lo més fàcilment a la **pastoral post-baptismal**. En tot cas, caldria que es determinés qui se n'ocupa de la preparació del baptisme. Tot aquest aspecte cal tenir-lo en compte també, i potser amb més motiu, quan els pares vénen de parròquies d'altres bisbats.²

1.6.3. De forma ordinària **no està permès que el baptisme es celebri en una església que no sigui l'església parroquial** (capelles de col·legis o comunitats religioses...). Considera el Sr. Bisbe que aquest és l'esperit dels canons que parlen del baptisme. Serà bo que els mateixos rectors i els titulars d'altres esglésies no parroquials, en ser consultats pels fidels interessats, els informin d'aquesta manera de fer i la seva motivació.

1.6.4. Hauríem d'evitar que el **motiu** per fer-se el baptisme a una parròquia que no sigui la pròpia fos la **relació familiar o d'amistat** dels pares amb un mossèn concret. Pensem que, en tot cas, seria més positiu que el mossèn amic de la família anés a fer el baptisme a la parròquia pròpia dels pares, i potser fins i tot col·laborés en algun moment de la preparació; així tot seguiria el procés normal. Aquesta advertència ens sembla també vàlida respecte als baptismes que se celebren a la **Catedral**. D'altra manera resulta gairebé impossible incorporar els nens a la **catequesi post-baptismal**. En tot cas, cal repetir el que s'ha dit al punt 1.6.2.

1.6.5. Es recorda igualment (c. 860,2) que, fora del cas de necessitat, el baptisme no ha d'administrar-se a les **clíniques u hospitals**. Donada la necessitat en algun cas, convé que el capellà d'aquests centres sanitaris estengui el certificat corresponent de baptisme i el faci arribar tot seguit i de forma segura al rector de la parròquia dels pares. Aquest farà la inscripció corresponent

als llibres de la parròquia, fent constar la circumstància. Tindrà a més coneixement del fet i de la família i podrà tenir en compte l'infant i pares en la pastoral post-baptismal.

1.7. El temps de la celebració.

1.7.1. El c. 856 expressa el desig de que se celebri el baptisme en **diu-menge** i, fins i tot, si pot ser, en la **Vetlla Pasqual**. (cf. DPS, 51) Realment, en la vida de cada parròquia hi ha circumstàncies molt favorables a la celebració del baptisme en la Vetlla Pasqual. No cal dir que el fonament teològic i històric i pastoral d'aquesta praxis és obvi. Com ho és també la celebració en diu-menge, especialment en la missa del poble. No obstant aquest desig, també es donen circumstàncies que ho desaconsellen en casos concrets. Molt depèn de la sensibilitat i la pràctica religiosa de la família. És recomanable (cf. DPS 53) que en el temps de la Quaresma no s'administri el Baptisme, o si més no, no es programi en els calendaris baptismals de les parròquies.

1.7.2. Per una banda, no sembla convenient que se sovintegi la celebració de baptismes en la missa normal de la parròquia. Però també és veritat que la comunitat parroquial sencera necessita en ocasions participar en celebracions baptismals, com també en celebracions d'altres sacraments. L'Eucaristia, que és "la font i cimal de tota la vida cristiana", ho és també de tots els sacraments. El bon sentit pastoral trobarà la forma de conjuminar-ho tot, en millor profit de tots els fidels. El mateix bon sentit judicarà si és millor fer el baptisme fora o dintre d'una celebració eucarística.

1.8. El **Baptisme "col·lectiu"** (*). A través de tot aquest any d'estudi, s'han constatat experiències diverses, respecte a la forma col·lectiva o no de la celebració del Baptisme. En la mesura que les famílies respiren aquest ambient de comunitat cristiana, hem de creure que no solament acceptaran, sinó fins i tot demanaran el baptisme col·lectiu. Hem d'afavorir-ho de tota manera.

(*) Utilitzem el terme "col·lectiu" (bateig de diversos infants en la mateixa celebració). El terme "comunitari" podria ser ambigu. En realitat, tot baptisme ha de ser comunitari. "La naturalesa d'aquest sacrament i la mateixa estructura del ritu exigeixen una celebració comunitària, que ho serà, no pel major o menor nombre dels qui han de ser batejats, sinó, sobretot, per la participació activa de la comunitat local. Només com a excepció es pot admetre una celebració sense comunitat" (Ritual del bateig dels infants. Orientacions doctrinals i pastorals, n.61)

Cada parròquia, cada arxiprestat potser, haurà de cercar la fórmula, no sempre fàcil, per fer **fructífera, atractiva i desitjable** una periòdica celebració col·lectiva del baptisme, evitant per altra banda una intolerància en relació a un aspecte en què l'Església no té una norma única. De tota manera, seria contrari a la pastoral autèntica, fins la més comprensiva, el que el baptisme el consideressin els pares com un acte "a la carta". Tot es pot consensuar en un diàleg amistós (temps, dia, hora, formes celebratives, etc...), i cada cas és únic i ir-repetible. Però també els bons costums d'una parròquia mereixen respecte per part de tothom.

1.9. Els padrins del baptisme (DPS 45-48) (CDC 872-874)

Lògicament, cal adaptar-nos a les normes establertes respecte a les condicions exigides als qui volen ser padrins del baptisme. Al menys un d'ells (el Codi només n'exigeix un, i en la mesura en què sigui possible, c.872) convé que compleixi les condicions esmentades.

Les condicions requerides (edat, confirmació, vida congruent amb la fe cristiana...) poden ser ocasió de diàleg, de valoració del baptisme, de preparació específica per a la seva missió... L'esperit del Bon pastor ens ajudarà a trobar sempre motius de formació, on potser només trobaríem temptació de rebuig o intransigència. Tinguem en compte per altra banda que podria resultar un contrasentit que volguéssim ser més exigents amb els padrins del que ho som amb els pares, sempre primers i principals responsables. Els padrins poden ser invitats a les reunions de preparació, al menys a alguna d'elles. D'aquesta manera es potenciarà la seva missió i se'n sentiran més responsables. En aquest mateix àmbit cal tenir en compte la importància fàctica dels avis, i fins i tot dels germans més grans. Per això el diàleg amb tots els membres de la família pot resultar de molt interès.

Cal recordar, si els padrins son dues persones, que han de ser home i dona, (cf. 873). Vénen a ser com una família espiritual.

1.10. La imposició del nom

A aquest respecte, creiem oportú citar el n. 49 del CPD: "*Els pares – en el cas d'un infant- o l'interessat –en el d'un adult-, els padrins i el rector han de procurar que no sigui imposat un nom aliè al sentit cristià*" (CIC,875). Però, si l'infant o adult està ja inscrit civilment amb un nom que no figura al santoral, respecti's aquest nom inscri-

vint-lo a la partida de Baptisme, però afegint-hi, aconsellablement, un segon nom específicament cristià com a patró i model de la vida nova del cristià."

1.11. Baptisme en edat catequètica. (Cf. DPS 36) Resulta prou habitual que es demani el baptisme per a nens ja en edat catequètica o que es preparen per a fer la primera Comunió. Lògicament, no és el cas encara de la necessitat d'un autèntic i propi Catecumenat. Però sí cal tenir en compte una especificitat en la preparació d'aquests baptismes; en ella convindrà que, a més dels pares, els mateixos nens hi participin en la mesura de la seva edat i comprensió. Es tracta de treure, d'un fet que podria considerar-se negatiu en el seu origen, un profit per al nen i la família. Van sorgint materials adients per a la preparació d'aquests nens. En el cas dels col·legis, tot i que la preparació es pugui fer allí amb ocasió de la catequesi de primera Comunió, la cerimònia es remet a la parròquia dels pares.

1.12. Ni que siguin molts els **materials existents** per a la preparació del Baptisme, convé recordar que la Introducció al **Ritual del Baptisme** ofereix un contingut molt ric i profund, tant teològicament com pastoralment, i que ens serà de molt profit la seva utilització.

1.13. Tant en la preparació del baptisme com en la celebració i seguiment post-baptismal, es constata la conveniència, més encara, necessitat, de que hi hagi una **participació de la comunitat parroquial**. On es pugui, caldria crear grups de pastoral baptismal i vetllar per la seva formació permanent. Pot ajudar molt a aquesta finalitat el Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL.

1.14. La recollida de dades per a la posterior inscripció del baptisme al llibre corresponent pot ser oportú de fer-la sempre en el temps de preparació. Pot donar elements d'interès per al diàleg. Convé, especialment en la ciutat, prendre l'adreça completa i el telèfon de cara a la **pastoral post-baptismal**.

1.15. Respecte al Baptisme d'adults, en el seu moment el Sr. Bisbe dictarà les normes oportunes per aplicar a la nostra Diòcesi tot el que fa referència al Catecumenat, instituït per la Conferència Episcopal Tarraconense (Cf. DPS. nn. 1-5).

2. Celebració del Baptisme (cf. DPS 50-114)

- 2.1. Al llarg de les deliberacions d'aquest any, s'ha constatat una **gran riquesa i creativitat** –suggerides pel mateix Ritual- en les celebracions del Baptisme a les parròquies del nostre bisbat de Lleida. És per donar-ne gràcies a Déu. És una prova de la valoració que tenim d'aquest sacrament i del nostre esforç perquè el valorin els nostres fidels. Assenyalem aquí algunes consideracions respecte a la celebració del sacrament.
- 2.2. **¿Catequesi... o celebració?** Hi ha parròquies en què es dona especial relleu a les explicacions catequètiques sobre els signes i ritus del baptisme durant la celebració. Altres posen l'interès en fer “ben fets” aquest mateixos signes i ritus. ¿Què és el que cal?

Al respecte tenim un escrit del Sr. Bisbe, que ens ho pot aclarir: “... no podem oblidar que tota celebració litúrgica (els sacraments) és primer de tot pregària, en què els subjectes primaris no som nosaltres sinó el mateix Déu. La litúrgia és acció de Déu, a la qual nosaltres responem. Oblidar això ens podria portar a convertir la litúrgia en una sessió de catequesi, tot prenent de fer-la entenedora. És veritat que tot sacrament és una ocasió de contacte, d'apropament, d'evangelització... I és lloable l'interès de molts sacerdots en aquest sentit. Però tinguem en compte que la litúrgia, ben celebrada, és ja per si mateixa apropament, evangelització... Cal evitar el perill de banalitzar el misteri, donant tot el protagonisme a les nostres paraules. Això seria un error no sols teològic sinó també pastoral” (Carta de presentació de l'Informatiu 19) (Cf. CPT, prop. 66).

- 2.3. **Creativitat en la celebració.** En totes les celebracions de la litúrgia cristiana, també per tant en el Baptisme, hem de ser molt fidels a totes les normes de l'Església. La fidelitat és signe de fe madura en l'acció de Crist i de l'Església. I font de fecunditat pastoral. Fidelitat que no és rutina, ni peresa, ni manca de creativitat. Precisament és la mateixa Església la que ens proposa de fer i expressar-nos, en molts moments

de la celebració, segons la nostra manera de ser i les circumstàncies de les persones que participen en la celebració. Podríem establir una doble relació. La fidelitat ens exigeix creativitat. I el signe de que aquesta és autèntica es la fidelitat.

- 2.4. **Expressions de creativitat en la celebració.** Al llarg de l'any que ens ha ocupat l'estudi del baptisme, han sortit moltes d'aquestes expressions, que voldríem només enumerar com a motiu d'agraïment i de joia per les coses ben fetes. Al mateix temps a tots ens pot servir conèixer el que altres fan, no tant per copiar-ho materialment, que no sempre és possible ni convenient, sinó com recursos i materials que tenim al nostre abast perquè la celebració resulti més profitosa. Heus aquí algunes d'aquestes expressions:

2.4.1. Els **signes** cal fer-los bé, perquè siguin **significants i entenedors**. A això pot ajudar el que la cerimònia es desenvolupi en diversos llocs del temple, depenent, és clar, de la seva estructura (entrada, nau, baptisteri, ciri pasqual...).

2.4.2. En la mateixa direcció de signes significants, caldrà que tot el **material** que s'utilitzi sigui digne, net, (pila baptismal, ciri pasqual, ornaments, sants olis...)

2.4.3. Hi ha moments especialment importants en ordre a subratllar la **responsabilitat post-baptismal**: el senyal de la creu, les renúncies i la professió de fe, l'aigua, el nom, la llum, el Parenostre, els olis, el vestit blanc... En aquest sentit s'assenyala que el propi Ritual, ben assumit i explicat, és d'una profunditat i riquesa excepcional, tant en ordre a la creativitat en la celebració com en el destacar els nombrosos elements que reclamen la continuïtat tant desitjada.

2.4.4. Cal potenciar la **participació** de tots: pares, padrins, familiars, equip pastoral de preparació del baptisme, fins i tot els nens i nenes que hi són presents. Participació que és una crida a la creativitat dels ministres. Lectures, pregàries, acòlits, presentació dels olis, aigua, un ciri adornat que serà sempre signe i record, invocar entre els sants de la lletania els protectors dels nens i nenes presents a la celebració... Es reconeix, no obstant, que no sempre resulta fàcil la participació.

- 2.4.5. Es destaca la necessitat de donar un **to festiu** a la celebració. Aquest to i l'acolliment cordial del ministre i de la comunitat deixarà sempre un bon regust que és fonamental per la continuïtat.
- 2.4.6. Segons els costums i religiositat de les parròquies es pot donar, en acabar la celebració, l'oportunitat de fer una **presentació** de l'infant batejat a la Mare de Déu, o al titular de la parròquia.
- 2.4.7. Es recalca també que, durant l'any, aprofitant els temps litúrgics, les activitats de la parròquia, les reunions formatives, les promeses del baptisme en la primera Comunió, l'aspersió de l'aigua, etc... cal anar conreant una "**consciència**" baptismal. El baptisme està en l'inici de tot el poble de Déu, ha de ser la guia del seu creixement, sense oblidar que la meta, la santedat, n'és el seu ple desenvolupament.

3. El Post-baptisme (cf. DPS 115-120)

"La preparació al Baptisme només condueix al llinar de la vida nova. El Baptisme és la font de la vida nova en el Crist, de la qual brolla tota la vida cristiana" (cf. Catecisme de l'Església Catòlica, 1254). Ens farà bé rellegir el que sobre el tema diu el Directori de Pastoral Sacramental de la Tarraconense en els números 115 a 120). Hi trobarem un seguit d'iniciatives per a que el record del Baptisme estigui sempre present en l'any litúrgic i en les activitats de la parròquia.

- 3.1. Cal notar que ens els apartats 1 i 2 sobre la preparació i celebració del Baptisme s'han remarcat múltiples elements, assenyalant-ne l'orientació post-baptismal.
- 3.2. Les actuacions que es puguin fer referents al Post-baptisme tenen com a **subjectes**, no només els infants que han rebut el sagrament, sinó els pares, padrins, familiars, i fins i tot la comunitat parroquial; és a dir, es tracta d'ajudar tots aquells que tenen missió de procurar el desenvolupament de la vida cristiana que l'infant ha rebut en el baptisme.
- 3.3. S'han constatat algunes experiències, a la ciutat i als pobles, que ens poden animar en aquest camí de seguiment de les famílies que han batejat els seus fills. Sense oblidar mai que el primer agent de pastoral post-baptismal, que mai falla, és l'**Esperit Sant** que viu i actua en l'infant batejat i no deixarà de sembrar en el cor dels pares desig i manera de conrear la nova vida del fills de Déu.
- 3.3.1. En algunes parròquies es convida als pares dels batejats durant l'any a una cerimònia de "**presentació**" el dia de la Candelària. Altres ho fan en la festa del Baptisme de Jesús, o el diumenge de la Sagrada Família. O el diumenge II de Pasqua (Dominica in albis).
- 3.3.2. Altres aprofiten l'**aniversari** del Baptisme per felicitar els infants i pares, tot adjuntant-los algunes reflexions referents a l'educació

cristiana d'aquests nens. Aquesta felicitació, repetida cada any **fins el moment en què l'infant ha de començar la catequesi de primera Comunió**, estableix una relació d'amistat de la família amb la parròquia. L'experiència diu que molts pares ho agraeixen.

3.3.3. Conjuntament amb això, algunes parròquies estableixen periòdicament **trobades** amb els pares dels recent batejats. Són moments de formació, de revisió del compromís, d'ajudar-los a sembrar elements i actituds específicament cristianes en el cor dels infants. Una mena de catequesi d'adults respecte a aquests pares.

3.3.4. En parròquies més petites, alguns rectors expressen la importància del **contacte personal** i visita a les famílies, per al seguiment post-baptismal.

3.4. Tenint en compte la multiplicitat de treballs i l'escassetat de preveres, es va insinuar la creació d'un **grup d'acció pastoral post-baptismal**, format per alguns rectors, laics, matrimonis joves... que pensessin, prepararessin material i facilitessin a les parròquies aquesta tasca tan important. Aquest grup el podrien tenir les parròquies més grans; podria ser arxiprestal. O, si més no, diocesà.

3.5. Cal que en aquesta pastoral post-sacramental s'hi impliquin, segons el seu propi tarannà, les Delegacions Diocesanes, especialment de Litúrgia, Joventut, Família i el Departament de Mitjans de Comunicació Social. Com també els col·legis i les pròpies famílies.

Propostes per a una acció conjunta a la Diòcesi de Lleida

1. Cal tenir una **acollida** bondadosa i cordial respecte als pares que vénen a demanar el Baptisme per als seus fills, però sense amagar la importància del sagrament i valorar-ne les exigències. (1.1)
2. Dues o tres **trobades** de preparació amb els pares. (1.3)
3. Fer participar d'alguna manera **membres de la comunitat parroquial**, tant en les trobades de preparació com en la celebració del Baptisme i pastoral post-baptismal. (1.5)
3. **Comunicació** al rector de la parròquia pròpia dels pares, quan se celebri el Baptisme en parròquia diferent (1.6) (A la Cúria, hi ha impresos ad hoc)
4. Creació d'un **grup d'acció de pastoral post-baptismal** (parroquial, arxiprestal, diocesà) (3.4)
5. Es demana que s'impliquin en tota aquesta pastoral del Baptisme les **Delegacions**, especialment la de Catequesi i Litúrgia. (1.5, 3.5)
6. Es prega als rectors que facin arribar a la Cúria qualsevol **material** que utilitzin per a la pastoral del Baptisme (preparació, celebració, post-baptisme). Pot ser de profit per a altres parròquies.